

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

ПРОГРАМА ТА МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

4-5 грудня, 2023 р.

м. Одеса

*VI Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених*

Програма та матеріали виступів учасників

*ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ*

- пробудження в економічно активних людях традицій благодійництва та меценатства (підтримка армії та внутрішньо переміщених осіб);
- активний ріст ролі волонтерських і благодійних організацій, яким економічно активні люди надають перевагу перед державними органами;
- праця за кордоном та допомога родичам та сім'ям, які залишилась в Україні;
- підтримка підприємцями одне одного в умовах війни, зокрема своїх конкурентів в звичайний час;
- ріст частки зайнятих в роботі на забезпечення сил оборони України;
- спрямування майже всього прибутку підприємцями, які зайняті виробництвом продукції військового характеру, на дослідні розробки та збільшення обсягу виробництва;
- підвищення рівня грошового забезпечення військовослужбовців – підняття престижу служби в армії;
- у період дії воєнного стану збільшення частки активно економічно зайнятих жінок порівняно зі звичайним часом;
- збільшення частки жінок які беруть на себе виконання чоловічих функцій.

Василь Реутський – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», спеціальність 033 «Філософія»
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ВПЛИВ ПОЛІТИКИ В. ЮЩЕНКО НА АКСІОСФЕРУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Вплив на аксіосферу українського суспільства під час президенства Віктора Андрійовича Ющенка проявився у трьох ключових напрямках. По-перше, було визнано голод 1932-1933 років в Україні геноцидом українського народу. По-друге, сталася реабілітація вояків УПА та їхнє вирівнювання в правах із ветеранами Великої Вітчизняної Війни. По-третє, був створений Інститут національної пам'яті, який успішно реалізував перші два завдання. Крім того, В. Ющенко організував патріотичні заходи для пробудження національної свідомості серед українців.

Український Інститут національної пам'яті був створений 31 травня 2006 року як центральний орган виконавчої влади, спрямований на відновлення та збереження національної пам'яті українського народу. Проте, при приході до влади В. Януковича в грудні 2010 року, інститут було ліквідовано. Невсе зійшлося на цьому, і організація перейшла до сфери наукових досліджень, працюючи науково-дослідною бюджетною установою протягом чотирьох років.

Лише після революційних подій і при приході до влади Петра Олексійовича Порошенка відбулися зміни в діяльності інституту. У серпні 2014

року його ліквідували та перетворили в центральний орган виконавчої влади для реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті.

Згідно з положенням, Інститут національної пам'яті організовує виконання актів законодавства, контролює їх реалізацію, узагальнює практику застосування законодавства та вносить пропозиції для його вдосконалення. Також інститут видає накази, організовує та контролює їх виконання, спільно з іншими органами виконавчої влади розробляє спільні нормативно-правові акти. Основна мета Інституту полягає в популяризації об'єктивної та справедливої історії в Україні та світі.

Протягом своєї діяльності інститут реалізував проекти, спрямовані на висвітлення історичних подій з позиції патріотизму. Проект «Українська Друга світова 1939-1945 рр.» став важливим для розбудови національної свідомості. Другий проект, «Українська революція 1917–1921», спрямовувався на популяризацію історії та висвітлення діяльності видатних українських постатей того часу.

Інститут національної пам'яті займає важливе місце в державотворчому процесі, впливаючи на політичні рішення та формуючи цінності в українському суспільстві. Після подій 2014 року інститут отримав новий початок, збільшивши свої можливості та фінансування. Головні пріоритети діяльності інституту залишаються актуальними, зосереджуючись на темах голоду в Україні, української Другої світової війни, злочинів проти свободи слова, політичних репресій та Чорнобильської катастрофи.

У висновках можна зазначити, що діяльність Українського Інституту національної пам'яті визначалася ключовими викликами та трансформаційними процесами в українському суспільстві, зокрема, в період президентства Віктора Ющенка. Важливою частиною Інституту стали проекти, які спрямовані на патріотичне освічення суспільства через переосмислення історичних подій. Проекти, такі як «Українська Друга світова 1939-1945 рр.» та «Українська революція 1917–1921», висвітлюють історію країни з нової перспективи, але також ініціюють дискусії в суспільстві, порушуючи традиційні стереотипи та розуміння минулого. Інститут національної пам'яті, навіть після перетворень та ліквідації на деякий час, продовжує займати важливе місце в політичному та культурному житті України. Його вплив на формування ідентичності, відновлення історії та впровадження патріотичних цінностей підкреслюється в різноманітних проектах, що допомагають суспільству визначати свій шлях та цінності в контексті сучасних реалій.

Список використаних джерел:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.05.2006 № 764 «Про утворення Українського інституту національної пам'яті»
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 05.07.2006 № 927 «Про затвердження Положення про Український інститут національної пам'яті»

3. Указ Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»
4. Українська революція 1917—1921 <https://old.uinp.gov.ua/page/ukrainska-revoljutsiya-1917-21>.

Ігор Семенов – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», спеціальність 033 «Філософія»
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОСОФІЇ

Філософія пройшла різні етапи становлення та розвитку. У її рамках були сформовані різні школи, вчення, теорії, парадигми. Сучасна філософська думка розвивається у напрямі осмислення складної, динамічної, суперечливої реальності. У цьому виявляються загальні глобальні процеси, і локально-регіональні зміни, конкретні тенденції глобалізації. Значно зростає інтерес до локальних соціокультурних традицій, що часто сягають старовини, давнини.

Сьогодні філософи, як і раніше стикаються з різноманітними питаннями, які охоплюють сфери етики, метафізики, епістемології та самої природи людського існування. Але перед ними стоять вже зовсім інші завдання. Ці завдання полягають у осмисленні шляху розумного, мирного розвитку людства, покращення добробуту людей в умовах глобалізації, подолання насильства, воєн, наслідків технологічних та природних катастроф, визначення шляхів удосконалення людини, людства. Вирішуючи їх, представники сучасних філософських течій намагаються спиратися на розум, часто продукуючи утопії та антиутопії. У них вони представляють абстрактні, а часом і фантастичні версії майбутнього людства.

Найчастіше у сучасній філософії виділяють такі концептуальні проблеми [1]:

1. Еклектична проблематика. Сучасна філософія відмовляється від пошуку істини, вона працює з інтерпретацією традиції, досліджує конкретні ситуації.
2. Істинність та значимість того чи іншого знання або технологічного знаряддя визнається, якщо це може бути реалізовано практично.
3. Лінгвістична проблематика. Вона пов'язана із кваліфікуванням будь-якого питання філософії як лінгвістичного питання. Будь-яка річ і явище, на думку сучасної філософії, існує у сфері мови. Особливу популярність у зв'язку з вирішенням цієї проблематики набуває аналітична філософія та концепція «мов ігор Вітгенштейна».
4. Політична проблематика. Метанаратив, що відкидається сучасною філософією, розуміється нею як прояв влади, що уніфікує, підпорядковує ідеї загального індивідуальним особливостям особистості людини.